

αὐτὸν ἐν μικρὸν ἀντίτυπον τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὁμολογῆσας εὐχρινῶς εἰς τινα ἐκ τῶν φίλων του ὅτι οὐδὲν ἄλλο πρᾶγμα ἀπὸ τὴν Γραφὴν ἐγίνωσκε, δυνάμενον νὰ προφυλάξῃ τὸν υἱὸν του ἀπὸ τὴν καταστρεπτικὴν ἐπιρροὴν διεφθαρμένων συντρόφων!

Τί κάμνουν οἱ χριστιανοὶ γονεῖς ὅταν οἱ υἱοὶ καὶ θυγατέρες των πηγαίνουν εἰς ἄλλας πόλεις πρὸς σπουδὴν; Μιμῶνται ἄρᾳ γε τὸν ἄπιστον ἱατρὸν, ἣ φέρονται χειρότερα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀπίστου;

ΕΣΟ ΕΥΓΝΩΜΩΝ.

Δὲν θέλω νὰ δειπνήσω, — εἶπεν ἡ Αἰκατερίνη εἰς τὴν μητέρα της, — Καθ' ἡμέραν ψωμί καὶ γάλα, γλυκὸ καὶ πῆταν — καθὲ βράδυ τὰ αὐτὰ, τὰ αὐτὰ, ἐκουράσθην — τὰ ἀγίασα!

— Δὲν θέλεις νὰ κάμωμεν ἓνα μικρὸν περίπατον; τὴν ἠρώτησεν ἡ μήτηρ της, — χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους της.

— Μάλιστα, μήτηρ.

Ἡ Αἰκατερίνη ἐφαίνετο εὐχαριστημένη ἐν ὅσῳ διήρχοντο διὰ τῶν μεγάλων ὁδῶν τῆς πόλεως — ἀλλ' ὅταν ἔφθασαν εἰς τὰς στενάς καὶ ἀκαθάρτους, ὅπου αἱ οἰκίαι ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄθλια, ἤρχισε νὰ δυσανεστῇται καὶ νὰ παρακαλῇ τὴν μητέρα της νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν.

«Θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκείνην, ἥτις εἶναι εἰς τὴν γωνίαν, — εἶπεν ἡ μήτηρ της· ὅταν δὲ ἔφθασαν ἐκεῖ εὗρον ἀγριωποὺς τινὰς ἀνθρώπους καθημένους ἐξωθεν τῆς θύρας, ἣ ὅψις τῶν ὁποίων ἐτρόμαξε τὴν Αἰκατερίνην καὶ τὴν ἔκαμε νὰ κρατῇ τὴν χεῖρα τῆς μητρός της σφιγκτά· ἀλλ' ἡ μήτηρ της χωρὶς νὰ τοὺς κυτάξῃ, ἀνέβη τὴν σσαθρωμένην κλίμακα μέχρι τοῦ ἀνωγείου, καὶ εἰσῆλθε μετὰ τῆς Αἰκατερίνης εἰς πεπαλαιωμένον τι δωμάτιον, ὅπου ὁ ἀλλή ἦτο θερμὸς καὶ ἡ ἀποφορὰ τόσον πολλή, ὥστε μετὰ δυσκολίας ἠδύνατό τις νὰ ἀναπνέῃ.

Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο ἐκοιμᾶτο πλησίον τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου παραθύρου ἐπὶ ἀχυρῖνου στρώματος κοράσιον τόσον πελιδνὸν καὶ ἰσχνόν, ὥστε ἐφαίνετο ὡς νεκρόν.

Ὁ κρότος τῶν βημάτων τῶν δύο ξένων τὸ ἐξύπνησεν· ἡ δὲ μήτηρ τῆς Αἰκατερίνης, ἀνοίξασα τὸ ὁπίσθιον ἔφερε καλῆθιον, ἐξέβαλε ψωμί, πῆταν καὶ σταφύλια καὶ τὰ ἔθεσε πλησίον του.

Τῆς Αἰκατερίνης οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπληρώθησαν δακρύων ὅταν εἶδε τὴν πτωχὴν ἐκείνην κόρην νὰ τρώγῃ τὰ ὑπὸ τῆς μητρός της παρατεθέντα μὲ μεγάλην ὀρεξιν. Ἡ μήτηρ της εἶχεν ὑπάγει ἔξω νὰ ἐργασθῇ

καὶ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει, ὥστε ἡ ἀσθενὴς δὲν εἶχε βάλει τίποτε εἰς τὸ στόμα της καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν· δὲν εὗρισκε δὲ λέξεις νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν μητέρα τῆς Αἰκατερίνης διὰ τὴν καλωσύνην της.

— Ἀκόμη καὶ διὰ τὰ ψυχία τῆς τραπέζης σας δὲ ἤμεθα πολὺ εὐγνώμονες, — εἶπεν ἡ πτωχὴ κόρη φιλήσασα τὴν χεῖρα τῆς εὐεργετιδὸς τῆς, ἥτις ἤτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ.

Τοὺς λόγους τούτους ἡ Αἰκατερίνη οὐδέποτε ἐλησμήνησεν, ἐπέστρεψε δὲ μετὰ τῆς μητρός της οἰκάδε καὶ οὐδέποτε πλέον παρεπονέθη, ὅτι εἶχεν ἀγιάσει τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ὁ οὐράνιος Πατήρ της ἔδιδε καθ' ἡμέραν.

Ἐάν ἔχωμεν σκεπτάσματα καὶ ἄρτον δὲ ἤμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεόν, διότι μυριάδες περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν μεγαλοπόλεων ἄστεγοι καὶ πειναλέαι.

ΚΙΝΕΖΟΙ ΠΩΛΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

Οἱ Κινεζοὶ εἶναι ἐργατικὸς καὶ εὐπόρος λαός. Εἰς τὰ ἐργαστήριά των βλέπει τις διάφορα περίεργα πράγματα καὶ, καθὼς ἡμεῖς, παρὰ πολλοὶ ἄνθρωποι ἀγοράζουσι τὰ τρόφιμά των ἀπὸ τοὺς πωλητὰς τῶν δρόμων. Ἡ εἰκονογραφία ἡμῶν παριστᾷ ἐν ἀπὸ τὰ κάρα, τὰ ὁποῖα οἱ ἔμποροι τοῦ δρόμου μεταχειρίζονται. Ἐμπεριέχει μεγάλην ποικιλίαν πραγμάτων, ὡς ψωμιά, ὀπωρικά, τσάϊ, λαχανικά, σύριγγας, ἀγγεῖα οἴνου κτλ.

Οἱ δρόμοι εἶναι πολὺ ὀμαλοὶ καὶ εἰς καλὴν κατάστασιν· ὁ πωλητὴς λοιπὸν δύναται νὰ κυλῇ τὸ μονότροχον κάρον του μὲ εὐκολίαν· ὅταν δὲ πνέῃ ὁ ἄνεμος ὑφώνει ἐν πανίον, τὸ ὁποῖον τὸν βοηθεῖ εἰς τὸν δρόμον του! Δυστυχῶς ὁ ἀρχαῖος καὶ εὐφυὴς οὗτος λαός, ὅστις συμποσῶται εἰς 400 ἑκατομμύρια, εἶναι εἰσέτι εἰς τὸ σκότος τῆς εἰδωλολα-